

budte velkomne og modtagne med Glæde. Nu kan jeg ikke forstaa, at det høie Thing skulde være saa ængstelig i sin Omsorg for Færingerne, at det skulde ville bevare denne Fristelse for Færingerne, med Hensyn til hvilken disse selv sige: Vi ere ikke i Stand til at modstaa den, den gjør os ulykkelige, idet den ødelægger vor Befolkning. — Jeg kan ikke forstaa at man vil sætte sig imod et Ønske fra deres Side, der sige: Lad os blive fri for Fristelsen, vi kunne igennem denne Lov sikke os imod, at denne Gift bliver indført til os, og at den bliver stillet for os næsten saaledes, at vi kunne gaa hen og købe den ved at gaa et Par Hundrede Skridt; vi bede derfor om at faae Lov til, at denne Indskrænkning maa indføres hos os. Dersom det høie Thing nu gaar imod Lagthinget, saa maa jeg antage, at det ster af Omsorg og Velvillie for Færingerne; men nu er ganske vist ikke alene Lagthinget men alle Færinger og jeg med enige om, at dette er en fuldstændig misforstaaet Velvillie fra de Herrers Side. Spørgsmaalet stiller sig nu for mig saaledes, at det høie Thing har Valget mellem at imøbetomme dette Ønske fra Færøernes Lagthing og fra Færingerne selv eller at følge de Herrer, som sade i det Udvalg, der var nedsat i forrige Samling, og som havde stillet Endringsforslag til dette Lovforslag, der, hvis de bleve vedtagne, vilde gjøre det fuldstændig ubrugbart. Ja, jeg vil dog ikke erklære mig bestemt imod alle de foreslaaede Endringer, men om nogle af dem vil jeg sige, at de ganske bestemt vilde gjøre Lovforslaget ubrugbart eller saaledes, at Færingerne helst ønskede at blive fri for det. Spørgsmaalet er altsaa, om det høie Thing vil følge Lagthinget eller de Herrer; men jeg maa dog bede de Herrer om at lægge Mærke til, at de færøiske Forhold ere exceptionelle, og at de ikke kunne underlægges den samme Maalestok, som Forholdene hernede. Jeg tror derfor, at det er i Høielsen heraf, at man ved Lagthingsloven har tilfikkret Færingerne en vis Indflydelse paa Lovforslag, der angaa Færøerne.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg behøver vel ikke at tilbagefalde i det ærede Things Erindring, at der ikke i forrige Session foresaldt nogen Afstemning i denne Sag angaaende de af Udvalgets opstillede Endringsforslag. Udvalget bestod af 7 Medlemmer; der var en Majoritet af 4 og en Minoritet af 3 Medlemmer, og hver Fraktion især indtog en meget forskjellig Stilling. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkelthederne i denne Henseende, det er saameget mere overflødig, som der allerede er talere, der have taget Ordet for og temmelig udførlig udviklet det Standpunkt, som enhver af disse to Fraktioner af Udvalget indtog; men jeg vil blot minde om, at der altsaa kun forelaa en Udvalgsbetænkning og ikke nogen Afstemning i dette Thing. Der var som Følge

deraf ikke for mig nogen Grund til at antage, at der her i dette Thing skulde være en bestemt Majoritet enten for det One eller det Andet, og jeg maatte anse det Spørgsmaal, hvorledes man vilde stille sig overfor denne Lov, naar den igjen blev bragt frem, som værende ganske uprøjudiceret. Der forelaa ikke Noget, som kunde gjøre, at man med Høie kunde sige, at jeg maatte vide, at dette Thing ikke vilde gaa videre end saa og saa vidt. Det var allerede derfor min Mening at ville bringe denne Sag frem igjen i denne Samling, men jeg fik en yderligere Tilskyndelse dertil i den Tilfjendegivelse, som er kommen mig tilhørende fra Færøerne om, at det Lagthing, der har været samlet i Sommer, har rettet en Anmodning til mig om, at dette Lovforslag paany maatte blive forelagt Rigsdagen, og denne Anmodning er bleven vedtagen med 15 St. mod 1, idet 3 Medlemmer vare fraværende og 1 Medlem undlod at stemme. Jeg skal fremdeles med Hensyn til dette sidste Punkt, at eet Medlem stemte imod og eet Medlem undlod at stemme, bemærke, at der i den mig tilstillede Skrivelse fra Amtmanden siges, at det efter de i Thinget fremkomne Udtalelser nærmest var formelle Betænkkeligheder, der afholdt de to Medlemmer fra at slutte sig til den foreliggende Udtalelse. Jeg har ikke Diskussionen i Lagthinget, den er ikke kommen herved, jeg har kun en Extraktudskrift af Forhandlingerne; den staar til Tjeneste, hvis Noget vil gjøre sig bekendt dermed, og den giver en udførlig Oplysning om, hvorledes Afstemningen er foregaaet, og navnlig om, hvorledes hvert enkelt Medlem har stemt. Den bekræfter naturligvis ogsaa Amtmandens Udtalelse, at denne Henvendelse til mig er vedtagen med 15 St. mod 1. Selve Henvendelsen lyder saaledes, som jeg har ekstraheret den i Motiverne til Lovforslaget, idet det hedder, at man ønsker, at Forslaget paany maa blive Rigsdagen forelagt, idet man ikke undlader at udtale Forvisningen om, at, dersom Forslaget maatte blive ophøiet til Lov enten uforandret eller dog i det Væsentlige i den Form, hvori det forrige Aar blev vedtaget i Lagthinget og af Regjeringen forelagt Rigsdagen, vil en saadan Lov utvivlsomt virke til stor Velsignelse for Derne. Det er dette, som foreligger fra Færøernes Lagthing i Aar, og som altsaa for mig var den anden og afgjørende Grund til at bringe Forslaget frem og navnlig bringe det frem i samme Skikkelse, hvori det blev forelagt ifjor. Dersom Flertallet i denne Sal virkelig skulde være enig i den Betragtning, at det overhovedet er absolut forfæstelig at forsøge paa ved nogen Slags, — hvad man kalder — Evangsforanstaltninger eller andre saadanne ydre Forholdsregler at gribe ind i Forhold af denne Natur for at standse moralste Under saasom Brændevinsdriften — hvis virkelig Flertallet i denne Sal er af denne Formening, saaledes at det ikke vil gaa ind paa nogen Foranstaltning af